

ประกวดเรียงความเทิดพระคุณแม่ ยุคดิจิทัล เรื่อง ด้วยรักของแม่

ชื่อ เด็กหญิงวิญญาดา นามสกุล เพ็งสกุล ระดับการแข่งขัน มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน บ้านคลองนกกระทุง (เรียงราษฎร์อุทิศ 2)
จังหวัด สงขลา

ด้วยรักของแม่

โอมารดาคุณนางฟ้าแสนประเสริฐ	ให้กำเนิดดวงชีวาพาสุขศรี
แม่อุ้มชูดูแลเป็นอย่างดี	มอบชีวิตรักนี้ด้วยดวงใจ
แสนภูมิใจได้เกิดเป็นลูกแม่	มอบรักแท้แก่เราแสนยิ่งใหญ่
แม่คอยเฝ้าคอยห่วงด้วยดวงใจ	เหนืออื่นใดน้ำใจแม่แสนมั่นคง

(เด็กหญิงวิญญาดา เพ็งสกุล ผู้แต่ง)

น้ำที่ดื่มที่สุดหากจะเลือกสรรยี่ห้อดังๆมากล่าวถึง ก็คงจะหาน้ำที่ดื่มที่สุดกว่าน้ำยี่ห้ออื่นคงไม่มีอีกแล้ว น้ำยี่ห้อนี้กลั่นผสมจากเลือดในอกและกลั่นจากความรักจากดวงใจของแม่ นั่นก็คือน้ำนมของแม่เราเอง เป็นน้ำนมที่หวานซึ่งกว่าน้ำตาลหรือน้ำผึ้งชนิดใดบนโลกนี้ เป็นน้ำที่เลี้ยงลูกน้อย เป็นน้ำอมตะ ที่สร้างพลังความรักอันยิ่งใหญ่ให้ลูกน้อยจนเติบโตใหญ่ ด้วยพระคุณอันล้นฟ้า ดังบทเพลง.....น้ำตาลใส่น้ำผึ้ง ยังไม่หวานซึ่งเท่าน้ำนมมารดา จากเลือดในอก กลั่นด้วยความเสนาหา หล่อเลี้ยงลูกมา จนเจริญวัย.....(เพลง น้ำใจแม่ ขับร้อง : มนัสพล บำรุง)

คำว่า “แม่” สำหรับตัวหนูเองนั้น มีความหมายมากกว่าคำพูดเพียงคำๆเดียว แม่เป็นผู้มีพระคุณอันล้ำค่า ยิ่งใหญ่เกินกว่าจะหาอะไรมาเทียบได้ แม่คือผู้ที่อดทน อุ้มท้อง ตั้งครรภ์ลูกน้อยเป็นระยะเวลาถึง 9 เดือนและเลี้ยงหนูมาจนถึงปัจจุบันนี้ ในขณะที่หนูยังเป็นเด็ก หนูเป็นคนหนึ่งที่มีสภาพร่างกายไม่แข็งแรงนัก แม่ต้องคอยดูแล ทะนุถนอมตั้งแต่ก้าวตาดวงใจ แม่หาทางสนับสนุนให้หนูได้เล่นกีฬาเสมอมา ซึ่งทำให้ตัวหนูชื่นชอบในกีฬาเป็นอย่างมากและเข้าสู่การแข่งขันในระดับต่างๆได้ เมื่อหนูแข่งขันเมื่อไหร่ก็มักจะมีคุณแม่คอยมองดูอยู่ข้างสนามเสมอ คอยช่วยเป็นกำลังใจ คอยจับเหยื่อให้ คอยจับน้ำตาลให้ยามที่หนูพ่ายแพ้ ท้อแท้ มาเชียร์ให้กำลังใจหนู บางครั้งก็ถึงขั้นยอมที่จะลางานมาขึ้นตากแสงแดดร้อนมากๆเพื่อให้กำลังใจหนู ครั้งหนึ่งหนูเคยถามคุณแม่ว่า ทำไมถึงยอมลางานมาเพื่อหนู แล้วทำไมแม่ไม่ไปนั่งในที่ร่ม แม่บอกว่าหนูคือดวงใจของแม่ คำพูดของแม่เป็นแรงผลักดัน และเป็นกำลังใจในการแข่งขันทุกครั้งเสมอมา หนูเป็นความภูมิใจของแม่ถึงแม้ตอนนั้นหนูยังเป็นแค่เด็กน้อยคนหนึ่ง แต่ประโยชน์ที่แม่บอกหนูนั้นได้แผ่ความอบอุ่นใจ สายใยรักเป็นรักแท้ที่บริสุทธิ์ กว่าที่จะมาบรรยายเป็นตัวอักษรได้ รักของแม่ได้มอบให้แก่หนูเสมอมา

ด้วยในความเป็นเด็กที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งแพ้อยู่ครั้ง ในบางครั้งก็เป็นนักพอสมควร และคนที่คอยดูแลก็ไม่ใช่คุณหมอมหรือพยาบาลที่ไหน มีแต่คุณแม่ของหนู คุณแม่ที่เป็นทั้งคุณหมอม พยาบาลในคนๆ เดียวกัน แม่ไม่เคยบ่นรำคาญหรือเห็นว่าหนูเป็นภาระเลยแม้แต่น้อย ท่านมีแต่คอยดูแลเอาใจใส่ คอยถามหนูว่าหนูปวดหัวมากไหม เจ็บตรงไหนอีกหรือเปล่า ดีขึ้นแล้วหรือยัง ไม่มีแม่แต่จะเอ่ยคำพูดที่ทำให้หนูเสียใจหรือเศร้าใจในตอนที่ยังป่วยเลย

บางคนบอกว่าหนูเป็นเด็กคนหนึ่งที่มีโชคดีในเรื่องการเรียนรู้ได้เร็ว แต่กว่าหนูจะพัฒนาได้แบบนี้ หนูต้องได้รับการเรียนรู้และการสั่งสอนมาก่อนเสมอ ซึ่งคุณครูคนแรกของหนู ที่สอนหนูได้แบบนี้คือคุณแม่ แม่ที่เปรียบดั่งคุณครูที่เก่งมากที่สุดและเป็นคุณครูที่หนึ่งในดวงใจน้อยๆของหนู คุณแม่ไม่ได้เรียนจบในด้านการศึกษา แต่ท่านได้สอนหลายๆสิ่งมากมายให้กับตัวหนู ท่านสอนหนูในด้านการเรียน ฝึกเขียน ฝึกอ่าน แต่สำหรับคุณครูคนนี้ของหนูได้สอนอะไรมากกว่านั้น อีกทั้งท่านได้สอนในเรื่องมารยาท การเคารพผู้อื่น การมีน้ำใจ ซึ่งมันมีอีกหลายอย่างที่ท่านได้สั่งสอนหนู แต่หากรวมๆกันแล้วนั้น สิ่งที่ท่านได้สั่งสอนไว้คือการสั่งสอนให้หนูเองเป็นคนดี ต่อตัวเอง ต่อครอบครัว และสังคม

บางปัญหาหนูต้องการคนที่ปรึกษา ร่วมช่วยแก้ปัญหาไปด้วยกัน ผู้ที่ดูออกและถามไถ่เป็นห่วงหนู ก็คือคุณแม่ของหนูเอง ท่านคอยสังเกตและเรียกหนูมาคุยกันถึงเรื่องปัญหาที่หนูกำลังเผชิญกับมันอยู่ และเมื่อหนูยอมที่จะเล่าให้คุณแม่ฟัง ผลที่ได้รับจากการปรึกษาจากท่าน หนูรู้สึกดีใจเกินกว่าที่จะเก็บรอยยิ้มเอาไว้ได้ หนูจึงคิดเสมอว่า การหันกลับมาปรึกษาคนครอบครัวมักช่วยเหลือหนูได้ในยามทุกข์ใจเสมอ

เวลาผ่านไปหลายปี แม่ได้ทำหน้าที่และเป็นเกือบทุกอย่างในชีวิตของหนู ในขณะที่เราเติบโตขึ้น ท่านได้แก่ชราลงทุกๆวัน ในวันนี้ตัวเราเองได้ทำอะไรให้แต่คุณแม่หรือยัง หากเราสามารถทำได้อ ก็ควรทดแทนบุญคุณของท่าน ให้ท่านได้เห็นที่เรารักท่านแก่ไหน แม่ของหนูคือยอดสตรีผู้ประเสริฐ พระคุณของท่าน เกินคำกล่าวพร่ำพรรณนา ด้วยน้ำใจที่บริสุทธิ์ของแม่นี้ ดังบทเพลงที่ร้องไว้ว่า .“น้ำฝนยังตกในบางครา แต่น้ำใจมารดา มีให้ตลอดไป.....” (เพลงน้ำใจแม่ ขับร้อง: มนต์พล บำรุง)